

Vilket mod att bygga ny kyrka!

”Jag vill tacka Gud, som gett mig så mycket!” Ja, så känns minnena från församlingsutvecklingen och kyrkbyggeperioden på 1960-70-talen. Vilken välsignelse att få lära känna och berikas av andra kristna, vara med om att skapa förnyad gemenskap i en kristen församling och få bygga kyrka!

Vilka var vi?

Från mitten av 1960-talet växte församlingen från ett 70-tal till 125 vid kyrkoinvigningen 1974. Detta var Väsby's första stora inflyttningsperiod. Några kom till församlingen i början av 1960-talet. Jag och Ullabritt kom som nygifta 25-åringar 1965 till nybyggda Apoteksskogen. Från Hjortvägen var det bara några kvarter nedför Väsbyvägen till Missionskapellet. Uppvuxna i baptistförsamlingar var det för oss spännande att titta in till ”*Tant Adas kapell*”! Ada Larsson var församlingens allt i allo, ledde söndags-skolan, var vaktmästare och bodde i kapellets lilla bostad. Visst var det skillnad att komma från Stockholms respektive Göteborgs centrala frikyrkor och finna sig till rätta i ett missionskapell på landet. Vid denna tid började **ekumeniken** konkretiseras. **Vi ville**

verka lokalt men tänka globalt. Det var en utmaning och lärorikt att lära känna kristna från andra sammanhang men vi kände oss välkomna även om vissa kulturkrockar kunde märkas. Så har alla nya medlemmar sen dess försökt känna in och förstå ”*livsstilen*” och det kyrkliga klimatet i församlingen! För en del tog det många år. Inför den nya kyrkans utformning senare skulle det falla sig naturligt att lyfta fram **öppenhet och gemenskap** som ledord!

Bygga ut eller bygga nytt?

Kapellet var trångt, murrigt och opraktiskt. Med några fler barnfamiljer började intresset för utökade barn- och ungdomsverksamheter växa och därmed behovet av flexibla lokaler. De praktiska och tekniska unga männen Günther, Lasse, Olle, Ola m fl kunde se tillbyggnadsmöjligheter. Ganska snart hade ett annex byggts med hjälp av egna krafter och scoutverksamheten kunde komma igång. Ingrid, Ann Marie, Karin, Olle (några mogna ungdomar och en nybliven pappa) m fl lade grunden till en gedigen scoutverksamhet!

Den lilla församlingen hade inte haft råd med pastor på många år. Sven-Olof Jernbergs ingång som föreståndare 1968 gav stadga åt församlingsutvecklingen. Kyrkbyggetankarna aktiverades i styrelsen där jag deltog. Efter år av diskussioner mognade vi i att komma igång med ny kyrka och inte vänta. Annars risk att vi tappar många kontakter.

Så mycket arbete, bekymmer och glädje det blev! !

Så kom principbeslutet och den kon-

kreta lokalplaneringen 1973. Det var en öppen process där förslag och idéer bollades i olika grupper. Beträffande bänkarnas placering enades styrelsen om att man bör eftersträva närhet och gemenskap. Även kören skulle placeras så att den blir en del av församlingen. Att planera och fatta beslut om de olika delarna i kyrkbygget krävde många och långa möten. Enligt protokollet 1973-06-15 "pågick mötet från 19 till 03:05 på natten"! Jag minns suckarna framåt natten, men mötena var ju nödvändiga och alla ställde upp!

Parallellt med byggplaneringen och bygget 1973-74 fanns en grupp som iordningställde Villan för ungdomsarbetet. Olle var engagerad arbetsledare och rapporterade successivt till styrelsen. I ett protokoll står det:

"Olle rapporterade att sotaren, vid besiktning av skorstenspipan i villan, utdömt denna och föreslagit att ett rör sätts in i skorstenen."

Nya kostnader! Det löstes med kreativitet, finurliga och kostnadseffektiva lösningar!

Många frågor att hantera

Lars, jag och organisterna höll i frågan om orgel. Efter diskussioner om el- eller piporgel kom vi fram till att piporgel skulle vi föredra. Av ekonomiska skäl fick det räcka med en fyrstämmig sådan för 35 000 kr. Styrelse och församling gick med på detta och Lars höll i den fortsatta processen med den äran och var intensivt engagerad i monteringen!

Mångfald större yta att städa!

Britt och Maj-Britt höll i planeringen. Församlingsmedlemmar och andra villiga sattes upp på städlista i 14-dagsperioder. Nu började skötsel och underhåll bli var mans uppgift.

Andra goa aktiviteter:

- Beslöts tiggga galgar till kapprummet hos Lindgrens Herrekipering i Centrum.
- För råd och dåd inför planering och skötsel av kyrktomten bjöd stadsträdgårdsmästaren Asplund på sina tjänster!

Kommunstöd

Något kommunalt direktstöd blev det inte, men kommunen kunde ju hyra lokaler för t ex fritidshem. Social- och fritidskontoret inspekterade lokalerna och ett samarbete med SMU påbörjades. I församlingen kändes stor glädje att på detta sätt få ekonomiskt stöd i inledningsskedet och samtidigt etablera församlingens och SMU:s sociala roll i samhället. Vilket fantastiskt mervärde!

Kyrkan - en nådens plats

Under denna period var man fokuserad men ibland rätt trött. På väg från hemmet i Skälby till Herrgårdsvägen för en körövning missade jag stopplikten vid gamla apoteket. Just då var det poliskontroll så vid kyrkparkeringen fick jag sona mina synder med en rejäl böteslapp! Rätt ställe att sona sina synder! En nådens plats för så många som vandrat ut och in under 40 år!

Bengt Hansson

Bengt Hansson 1965